

Prasība, kas celta 2017. gada 2. martā – Anastassopoulos u.c./Padome un Komisija

(Lieta T-147/17)

(2017/C 202/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Nikolaos Anastassopoulos (*Nea Erythraia*, Grieķija), Aristeidis Anastassopoulos (*Nea Erythraia*), Alexia Anastassopoulos (*Nea Erythraia*), Maria-Myrto Anastassopoulos (*Nea Erythraia*) un Sophie Velliou (*Kifissia*, Grieķija) (pārstāvji – K. Floros un M. Meng-Papantoni, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt šo prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;
- apmierināt prasītāju prasības par zaudējumu atlīdzību, piešķirot pirmajam prasītājam summu EUR 123 442 apmērā, katram no nākamajiem trim prasītājiem summu EUR 61 721 apmērā un piektajam prasītājam summu EUR 120 900 apmērā, vai pakārtoti – summu attiecīgi EUR 38 227,20, EUR 19 107,60 un EUR 37 440 apmērā, visos gadījumos pieskaitot nokavējuma procentus;
- piespriest atbildētājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, neatkarīgi no lietas iznākuma.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza diskriminācijas aizlieguma pamatprincipa pārkāpumu, ciktāl tas paredz, ka dažādām situācijām ir jāpiemēro atšķirīga attieksme, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 21. panta, kurā ir konkrētizēts minētais princips, pārkāpumu.

Norādot uz ievērojamiem finanšu zaudējumiem, kas radušies dēļ tā, ka uz to pienākumiem pret valsti ir ticis attiecināts Likums 4050/12, kurš tiek dēvēts arī par “PSI” (*Private Sector Investment*), prasītāji apgalvo, ka uz tiem ir tikusi attiecināta tāda pati attieksme (tostarp tā pati “haircut” likme) kā uz juridiskajām personām, tostarp bankām un specializētajiem fondiem, neņemot vērā to būtiskās atšķirības.

Prasītāji uzskata, ka par to ir atbildīgs, pirmkārt, Eurogrupas priekšsēdētājs un/vai Eurogrupa kā tāda, kuri esot aizlieguši ne vien fizisko personu atbrīvošanu no *haircut* pasākuma, bet arī veikt jebkādu vēlāku kompensējošu pasākumu, un, otrkārt, Komisija, kura esot apstiprinājusi un piekritusi šādam iepriekš minētā principa un Hartas 21. panta pārkāpumam, neraugoties uz tai LES 17. pantā paredzēto pienākumu, kas ir interpretēts 2016. gada 20. septembra spriedumā *Ledra Advertising u.c./Komisija un ECB* (no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701).

Prasība, kas celta 2017. gada 3. aprīlī – FVE Holýšov I u.c./Komisija

(Lieta T-217/17)

(2017/C 202/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: FVE Holýšov I s. r. o. (Prāga, Čehijas Republika) un 27 citi prasītāji (pārstāvji – A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes un T. Herbold, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija